



T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ

Minemden Masallar

7 ERKEK KARDEŞ



www.tekirdag.gov.tr



T.C.
TEKİRDAĞ VALİLİĞİ



7 ERKEK KARDEŞ

Derleyen : Melek AVŞAR
Resimleyen : Lütfiye BEKTAŞ





Bir varmış bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde, mutlu karı koca, yedi erkek çocuklarıyla sakin ömür geçiriyorlarmış.

Bir çocukları daha dünyaya gelecekmiş. Fakat yedi erkek kardeş, doğacak olan bu çocuğu kız olursa ancak kabul edecekler, erkek olursa bir daha eve gelmeyeceklermiş.

Bu ailenin kötü kalpli komşuları varmış. Yedi kardeşi hiç istemiyorlarmış. Yedi kardeş çalışmaya gitmişler. O gün kardeşleri dünyaya gelecekmiş. Kapıya, kız olursa iğne ile ip, oğlan olursa orak koymalarını tembih etmişler. Kapıya bakıp, erkek olup olmadığını anlayıp, içeriye girmeden dönüp gideceklermiş.

O gün kız kardeşleri dünyaya gelmiş. Kötü kalpli komşuları, oğlanlardan hoşlanmadığı ve onların buradan gitmelerini istediği için, kapıya orak asmış. Akşam olup, güneş batınca yedi kardeş evlerine dönmüşler. Tüm bakışlar kapıya çevrilmiş. Bir de ne görsünler? Kapıda orak asılı. Erkek kardeşleri olduğuna inanarak, içeri girmeden geriye dönmüşler.

Az gitmişler... Uz gitmişler... Dere tepe dz gitmişler... Ormanda konaklamışlar. Orada kendilerine kulübe yapıp, yaşamaya devam etmişler.





Aradan yıllar geçmiş. Kız kardeşleri Leyla her geçen gün biraz daha büyüyormuş. Leyla onbeş yaşına basmış.

Annesine:

— Anne, benim hiç kardeşim olmadı mı? Diye sormuş. Sorularını her gün tekrarlıyormuş. Annesi dayanamamış, olanları anlatmış.

Leyla, ağabeylerini bulmak istemiş. Annesi engel olmak istediye de başaramamış. Kendisine yiyecek hazırlayıp yola koyulmuş. Yolda giderken karşısına derviş çıkmış. Nereye gideceğini sormuş.

Leyla:

– Benim yedi tane ağabeyim varmış. Evi terketmişler. Onları bulmaya gidiyorum, diye izah etmiş.

Derviş Leyla'ya demir çarıkla, demir değnek vererek:

– Demir çarığın nerede delinir, değneğin nerede kırılırsa, orada etrafına bakın ağabeylerini bulacaksınız, demiş.





Demir arıkları ayağına giymiş, demir asayı eline almış yoluna devam etmiş. Az gitmiş... Uz gitmiş... Dere tepe döz gitmiş... Günlerce yol almış. Arada bir duruyor, arıklarla asasını kontrol ediyormuş. Gitmiş... Gitmiş... En sonunda “ıt” diye ses duymuş. Hemen asasına bakmış, asası çatlamış, arıklarını ayağından çıkarmış. Altına bakmış, arıklar da delinmiş.

Etrafına göz atmış. Bir kulübe görmüş. Kulübeye doğru ilerleyip içeri girmiş. Etrafına bakınmış. Evde hiç kimse yokmuş. Ağabeylerinin kulübesi olduğunu anladıktan sonra evin içini güzelce süpürmüş, temizlemiş. Yemek yapmış. Ekmek pişirmiş. Gece olunca saklanmış. Ağabeyleri eve gelmişler, bir de ne görsünler? Her yer temizlenmiş, yemekler yapılmış. Bu işleri kimin yaptığını anlamak için, en büyük kardeş evin önünde nöbet tutmaya başlamış.





Kardeşler işlerine gitmişler. Ağabeyi beklerken can sıkıntısından uykuya dalmış. Ağabeyinin uyuduğunu anlayan Leyla, saklandığı yerden çıkmış. Evin temizliğini ve yemekleri yapıp tekrar saklanmış. Ağabeyi uyandığında her tarafın tertemiz ve yemeklerin pişmiş olduğunu görmüş. Altı kardeş eve gelince, merakla ağabeylerini sorguya çekmişler. Ağabeyinin ise uykuya dalmış olduğundan yakalayamadığını belirtmiş.

Yedi kardeş her gün sırayla nöbet tutuyorlarmış. Fakat onlarda ağabeyleri gibi uyuyor, yakalayamıyorlarmış. Sıra en küçük kardeşe gelmiş. En küçükleri çok akıllıymış. Ev işlerini yapanı mutlaka yakalaması gerekiyormuş. Yakalaması için küçük parmağını kesmiş, uyur gibi rol yapmış. Leyla, ağabeyinin uyuduğunu zannederek, saklandığı yerden çıkmış. En küçük ağabeyi yerinden kalkarak, Leyla'nın saçlarından yakalamış:

– Söyle bakalım, in misin? Cin misin? Yoksa bizim gibi insanoğlu musun? Leyla:

– Ne inim ne de cinim. Sizin gibi ben de insanım, demiş.





Leyla, olanları bir bir ağabeyine anlatmış. Kardeşleri olduğunu belirtmiş. Ağabeyi sevinçten göklere uçmuş. Akşam olunca diğer ağabeyleri de eve gelmiş. Olaylar onlara da anlatılmış. Onlar da kız kardeşleri olduğuna çok sevinmişler. Artık Leyla, evin işlerini yapıyor, ağabeyleri de ormanda çalışarak mutlu yaşıyorlarmış.

Günler geçtikçe Leyla, daha da büyüyor, güzelleşiyormuş. Oradan geçen bir delikanlı, Leyla'yı görmüş ve aşık olmuş. Onu almak istiyor, fakat ağabeylerinden korkuyormuş. Derin düşünceye daldığı sırada, oradan komşusu geçiyormuş. Düşüncelerinin sebebini sormuş. Delikanlı anlatmış. O iş kolay demiş komşusu. Süpürgesinin üzerine binmiş, uçmuş... Uçmuş.

Leyla'nın evinin önünde durmuş. Satıcı kılığına girmiş. Sepetindeki kurdelayı, ipliği, düğmeyi, makası satmak için bağırmaya başlamış. Leyla, merakla dışarıya bakmış:

– Ne satıyorsunuz? Diye sormuş.

Satıcı:

– Kızım, çok güzel düğmelerim, ipliklerim, kordelalarım var, almaz mısın? Demiş ve onu dışarıya çağırmış. Kız, dışarı çıkar çıkmaz, kandırıp oğlanın evine getirmiş. Düğün dernek evlenmişler.

Akşam ağabeyleri işten gelince; Leyla'yı evde bulamamışlar. Her yeri aramışlar. Fakat izine bir türlü rastlayamamışlar. Çaresiz kulübelerine dönmüşler.





Aradan uzun bir süre geçtikten sonra Leyla'nın kızı olmuş. Kızı yedi yaşına geldiği zaman ona, aşıkla oynanan bir oyun öğretmiş. Aşığı yere atarken şu sözleri söylüyormuş:

— Şen aşıcığım şen, yedi dayımın başı için. Sözleri tekrar ederek sokakta oyununa devam ediyormuş.

Günlerden bir gün, yedi dayılar alışveriş için şehre inmişler. Yolda aşıkla oynayan şirin bir kıza rastlamışlar. Dayıların hepsi kızın etrafını sarmışlar:

— Söyle bakalım küçük kız, sen nasıl oyun oynuyorsun? Küçük kız aşığı yere atarken; “şen aşıcığım şen yedi dayımın başı için” deyince. Yedi kardeş bu kızın, kızkardeşlerinin kızı olduğunu anlamışlar. İyice öğrenmek için:

— Annene git, bize yedi parça ekmekle, yedi parça peynir getir. Demişler. Küçük kız eve gitmiş. Söylenen sözleri annesine tekrar etmiş. Annesi kızına:

— Sen git, yedi dayıları buraya çağır. Ben ekmeklerini hazırlıyorum, burada yesinler, diyerek kızını göndermiş. Küçük kız dayılarını eve çağırmış. Leyla ağabeylerini görünce çok sevinmiş. Hepsini teker teker kucaklamış. Hal hatır sorulmuş, yemekler yenilmiş. Yedi dayılar hayatlarından memnun evlerine dönmüşler.

Şehre her inişlerinde kızkardeşlerine uğruyor, mutlu dakikalar geçiriyorlarmış. Diğer taraftan Leyla'nın annesi kızının durumundan haber alamayışının üzüntüsü içinde, gözlerini hayata kapamış.

SON



Münemden Masallar

Ayı İdi Uyu İdi Kocam İdi Ya
Balıkçı ile Padişah
Boz Ayı ile Fatma Kız
Cici Cici
Değirmencinin Oğlu ile Tilki
Deli Kardeş ile Akıllı Kardeş
Edi ile Bidi
Esmâ Kız
Hayvanlar Aleminde Üç Arkadaş
Horoz ile Dikeni
İki Kurnaz Köse
Tuz
Tükürük Kızanları
Üç Kız Kardeş
Yedi Erkek Kardeş
İki Kardeş ve Papaz
Yılan Kardeş
Ahmetçik
Kırk Haramiler
Bal Kızla Kaf Oğlan
Mart Ayının Öcü
Fatmacık ile Yusufçuk
Dilsiz Gelin
Korkunç Dev
Kösenin Masalı
Büldür Hevai
Ayşecik ile Fatmacık
Onbir Kardeş
Yüzyıl Masalı
Sihirli Tas ile Hasan